

UDMURDI ÕPPEEKSPEDITSIOON

Kolmas ekspeditsioon toimus 16. juunist 8. juulini 1980 Udmurdi ANSV-sse. Osavõtjaid oli 16, juhendas Kaljo Pöllu. Kõigepealt tutvuti Iževskis Udmurdi ANSV Vabariiklikus Koduloomuuseumis paikkonna ajalugu, rahvakultuuri ja tänapäeva kajastavate esemetega, iseloomulikemaid jäädvustati paberile. Tööd jätkati Lõuna-Udmurtia Bobja-Utša külas, kus loomulikus etnilises keskkonnas joonistati lõunaudmurdia rahvakunstiesmeid. Väga huvitavaks osutus tutvumine tegutsevate metsamesilatega. Järgnes bussisõit läbi Lõuna-Eestit meenutava kuppelmaastiku Põhja-Udmurtia Põšketi külla. Seal oli haruldane võimalus suhelda udmurtide hulgas elava väikerahva, arvatavasti bulgaari päritolu bessermanidega. Mõnedes selle rahvakillu kodudes säilitatakse veel praegugi mitmeid põlvkondi tagasi valmistatud rõivaid ja hinnalisi ehteid. Haruldaselt huvitavad olid ka Põšketi külamuuseumis säilitatavad esemed. Viimaseks suuremaks huvioobjektiks oli Udmurdi ANSV Vabariikliku Koduloomuuseumi Glazovi filiaal, kus joonistati ka I aastatuhandest pärinevaid kõrge vormikultuuriga metallivalutehnikas teostatud nn. permi metsloomastiilis pisiplastikat.

Ekspeditsioonil tehtud 260 joonistuse ja 400 foto alusel valmis 11 lühuurimust, millega allpool on avaldatud viis.

<https://doi.org/10.3176/hum.soc.sci.1982.2.11>

Ülo PEIL

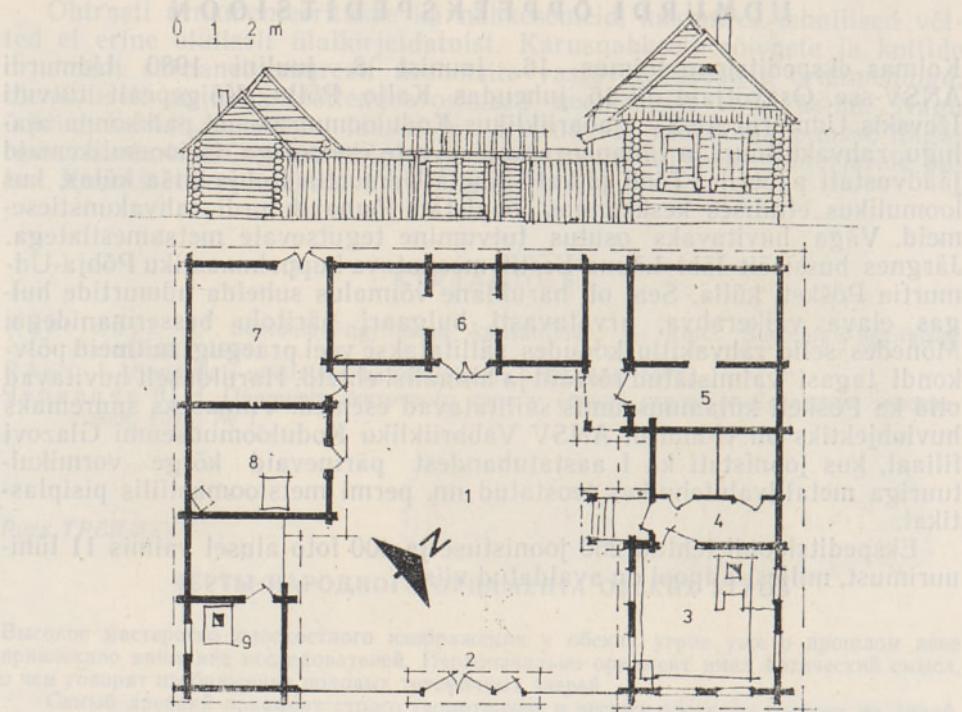
UDMURDI KÜLAARHITEKTUUR

Tänapäeva udmurdi küla asub keset põlde, tavaliselt jõekese või oja ääres ja on välisilmelt sarnane vene külaga. Valday on kinnise siseõuega talutüüp. Värvimata palkseinad, laud- või niinekoorest katused, tagasihoidlikes värvides, hea proportsiooniga aknaraamid ning muud detailid muudavad hooned looduslähedaseks ja kauniks. Elamud paiknevad ühtlase frondina ühe või kahe paralleelse külätänava ääres, mida omavahel ühendavad risttänavad või läbikäigteed. Tänavad on tolmused, ilma haljustuseta, umbes 20 m laiused, neid kasutatakse ühtlasi karjateena.

Praeguse suletud õuedega hoonestusviisi võtsid udmurdid täielikult omaks alles eelmise sajandi lõpul, kui talumaad jaotati kvadraatkrundi-deks. Enne seda asusid hooned elamu ümber vabas planeeringus. Tänapäeval on hoonestus valdavas osas kaherealine, kusjuures tänavafronti ulatub elamu ja ühe abihoone otsasein. Nende vahel asuvat õue eraldab tänavast umbes 2 m kõrgune plankaed koos katusega kaetud värvaga (*kapka*). Naaberelamute vahel on kitsad aialapid viljapuude ja marjapõõsastega (tahv. XV, 1).

Külätänavail näeb inimesi vähem kui vene külades. Suhteliselt harva on värvavate juures istepinke. Õue tänavast eraldavad plangud sulevad udmurtide isikliku elu ja majapidamise võõra pilgu eest. Majapidamise keskmeks on umbes 10×10 m suurune õu (*azbar*), mille ümber paiknevad elamu ja abihooned (joon. 1). Veel sajandivahetusel olid õued jaotatud kahte ossa: elamu ja suveköögi vahel oli muruga kaetud puhas õu, lauda juures karjaõu. Tänapäeval sellist jaotust pole, õu on porine, sest seal karjatatakse kanu ja parte. Mõni üksik õu on osaliselt kaetud niinekooretükidega või niinest punutud mattidega.

Tähtsaim ehitis on elamu (*korka*). Selle plaanilahenduses on märgata kunagise elamu sugemeid, kus esikust (*korkaz*) pääses kahte tuppa — köetavasse ruumi, kus elati aasta läbi (*ullon korka*), ja ruumi, kus küll

Joon. 1. Udmurdi majapidamine (ehitatud 1940. a.): 1 õu, 2 katusega kaetud värav, 3 elamu, 4 esik, 5 ait, 6 laut, 7 kuur, 8 kulusehitis, 9 suitsusaun. Udm. ANSV Malopurginski raj., Bobjatõ. Utša k. Ü. Peili joonistus 1980.

oli ahi, kuid seda ei köetud (*buš korka*). Elamud on röhtpalkseintega ja kahekaldelise katusega. Vanemate majade katused on veel tänapäevalgi kaetud niinekoorega või laudadega, kuid üha enam kasutatakse eterniiti. Põrand asub maapinnast ligi meetri kõrgusel. Sellega on seotud udmurdi rahvapärimus maja nn. teisest peremehest, kes elab põranda all ja kelle juurde kõgil tuleb kord minna. Tänavaäärses otsaseinas on tavaliselt kolm akent. Vanematel hoonetel on aknapiirded kaunistatud reljeefse, uuematel ainult tasapinnalise mustriga (tahv. XV, 2). Viiluväli on eraldatud põhikorruse lae tasapinnas asuva väikese kaldkatuserudimendiga. Viiluväljal asub sageli sümboolne poolkettakujuline auk (mõnikord on neid kaks), mis rahvapärimuste järgi tähistab taevavõlvi. On ka maju, mille viiluvälja lauad koonduvad kiirtekujuiselt alla keskele kokku. Katuseviilu otstes on mõnel pool rudimente kunagistest hobusepeakujutistest.

Praegusajne udmurdi elamu koosneb kahest ruumist — köetavast eluruumi ja mitteköetavast esikust; viimane võib olla jaotatud mitmeks osaks. Eluruumi asub sissepääsust vasakul vene tüüpi ahi (*gur*). Iseloomulik on see, et ahi paikneb liivaga täidetud puitkastil, mitte põrandal. Lõunaudmurtidel oli eluruum veel hiljaagegu jaotatud meeste ja naiste pooleks. Ahju juures asuv naiste pool oli ülejäänud ruumist eraldatud eesriidega. Ahjust diagonaalsuunas asus nn. eesnurk (*tor serjeg*), kõige pidulikum ja puhtam paik majas. Mõnel pool seisab seal veel tänapäevalgi ikoon, enamasti aga televiisor. Seinte ääres paiknesid narid, mida päeval kasutati majapidamistoimetusteks. Praegu on need asendatud puu- ja raudvooditega. Eesnurk ja narid moodustasid lõunaudmurtide elamus kaks kompositsioonitsentrit, mis muutsid eluruumi kujunduslikult läbimõelduks ja terviklikeks. Sisustust täiendasid kaunid geometrilise ornamendiga vaibad.

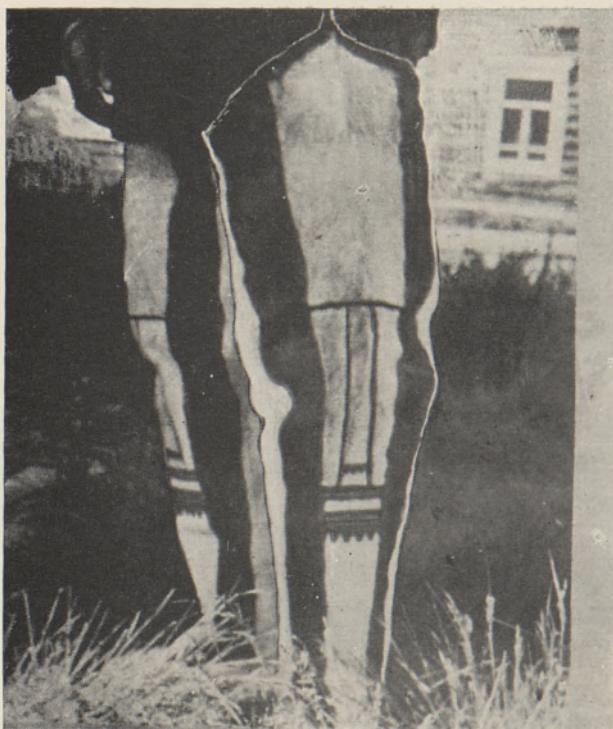

1. Talverõivastuses lapi mees: pealmise puuvillase kattesärgi all on põhjapõdranahkne umbkasukas. Murmanski obl., Lovozero raj., Lovozero k. M. Zolgi foto 1978.

2. Lapi mees riidest peakotiga. Murmanski obl., Lovozero raj., Motka k. M. Zolgi foto 1978.

TAHVÉL II

1. Meeste karusnahksed saapad. Murmanski obl., Lovozero raj., Lovozero k. M. Raidma foto 1978.

2. Lapi abielunaise peakate. Murmanski obl., Lovozero raj., Lovozero k. M. Zolgi foto 1978.

3. Lapi mehe talvemüts. Lovozero koduloomuuseum. M. Raidma joonistus 1978.

1. Koolalapi koda Seidjavri idakaldal. Murmanski obl., Lovozero raj., Seidjavri k.
M. Zolgi foto 1978.

2. Lapi *tupa-tüüp* elamu Seidjavri idakaldal. Murmanski obl., Lovozero raj., Seidjavri k.
M. Zolgi foto 1978.

TAHVEL IV

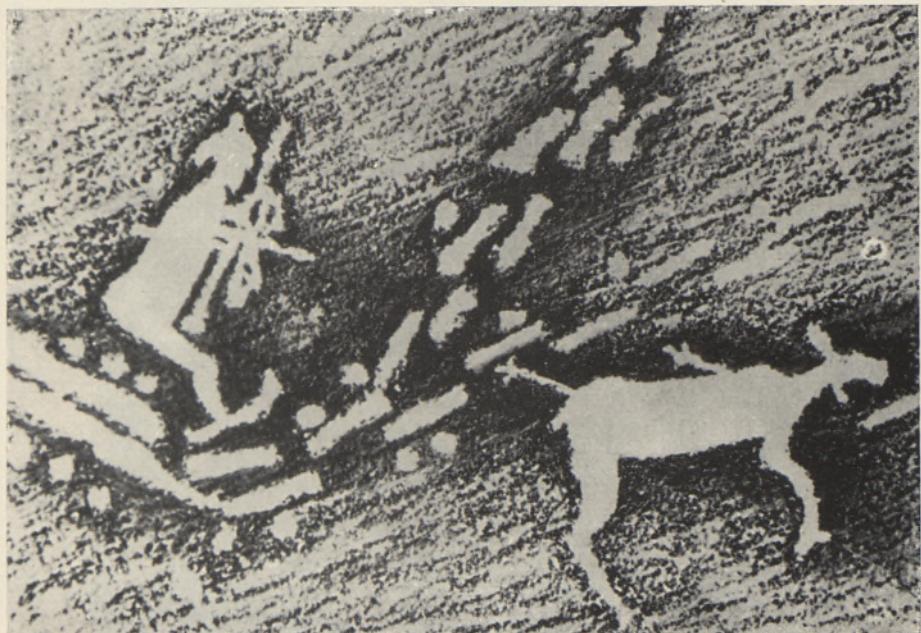
1. Kuuseokstest varje Seidjavri läänekaldal. Murmanski obl., Lovozero raj., Seidjavri läänekallas. M. Zolgi foto 1978.

2. Püsilökke tuulevari. Murmanski obl., Lovozero raj., Seidjavri k. M. Zolgi foto 1978.

1. Kolm suusatajat. Fragment Vana-Zalavruga keskse pannoo vasakpoolsest ülemisest nurgast. M. Antsoni koopia 1978.

2. Jahistseen. Fragment Uus-Zalavruga 4. gruvi kesksest pannoost. V. Soa koopia 1978.

TAHVET VI

Vaalakutid. Fragment Uus-Zalavruga 4. gruvi kesksest pannoost. V. Soa koopia 1978.

1. Käsketohust kattega püstkojad handi suvises kalastuskohas Sõnja jõe kaldal. M. Zolgi foto 1979.

2. Ornamenteeritud käsketohust karp. Jamali Neenetsi auton. ringk., Šurōškarō raj., Ovgordi k. M. Zolgi foto 1979.

TAHVEL VIII

1. Handi naised Obi jõe kaldal. Jamali Neenetsi auton. ringk., Surōškarō raj., Hantō-Muži k. A. Leškini foto 1979.

2. Handi naise helmestest rinn- ja randmeehted. Jamali Neenetsi auton. ringk., Surōškarō raj., Ovgordi k. M. Zolgi foto 1979.

3. Handi poiss talvekasukas, valmistatud 1969. a. Jamali Neenetsi auton. ringk., Surōškarō raj., Ovgordi k. M. Raidma joonistus 1979.

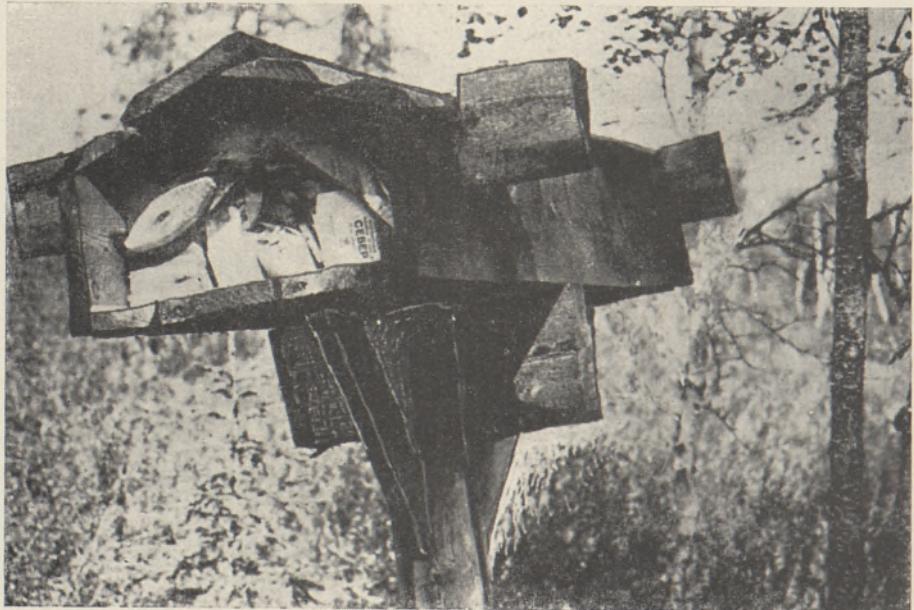
1. Ovgordi küla *ura*-koht. Jamali Neenetsi auton. ringk., Šurōškarō raj., Ovgordi k.
M. Zolgi foto 1979.

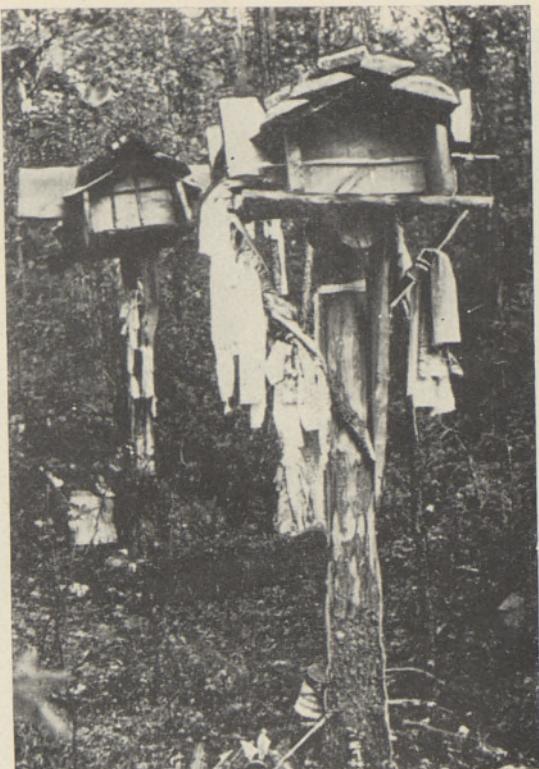
2. Võtvožgordi küla *ura*-ait nr. 1. Jamali Neenetsi auton. ringk., Šurōškarō raj., Võt-
vožgordi k. M. Zolgi foto 1979.

1. Hantõ-Muži küla ainuke *ura-ait*. Jamali Neenetsi auton. ringk., Šurōškarō raj., Hantõ-Muži k. M. Zolgi foto 1979.

2. Ovgordi küla *ura-ait* nr. 2. Jamali Neenetsi auton. ringk., Šurōškarō raj., Ovgordi k. M. Zolgi foto 1979.

1. Ovgordi küla *ura-ait* nr. 5. Jamali Neenetsi auton. ringk., Šurōškarō raj., Ovgordi k.
M. Zolgi foto 1979.

2. Ovgordi küla *ura-ait* nr. 15, tagaplaanil nr. 16. Jamali Neenetsi auton. ringk., Šurōš-
karō raj., Ovgordi k. M. Zolgi foto 1979.

TAHVEL XII

1. Ovgordi küla *ura*-ait nr. 19. Jamali Neenetsi auton. ringk., Surōškarō raj., Ovgordi k.
M. Zolgi foto 1979.

2. Võtvožgordi küla ohvrihie sammasait rituaalsete esemete hoidmiseks. Jamali Neenetsi
auton. ringk., Surōškarō raj., Võtvožgordi k. M. Zolgi foto 1979.

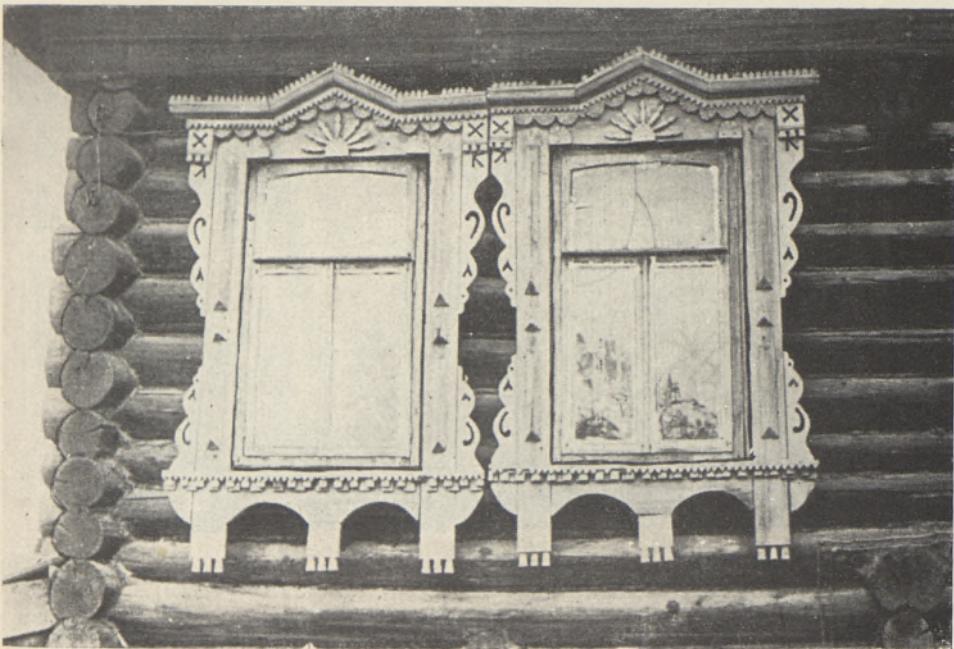
Võtvožgordi küla ohvrihiies lehisetüvesse lõigatud saarmakujutis. Jamali Neenetsi auton.
ringk., Surōškarō raj., Võtvožgordi k. M. Zolgi foto 1979.

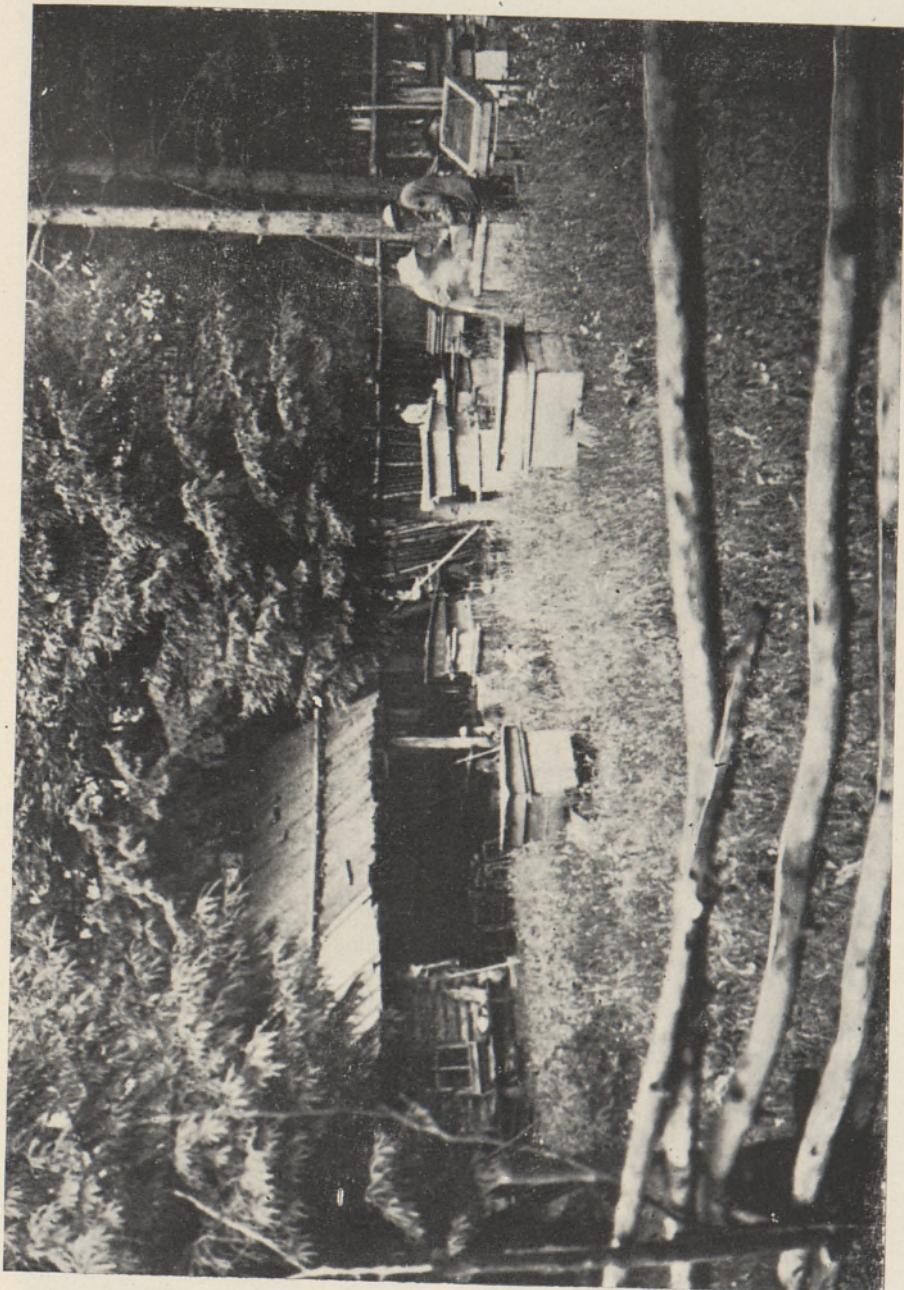
1 handi käsitöökarp (valmistatud 1968. a. Jamali Neenetsi auton. ringk., Šurōškarō raj., Ovgordi k. R. Treimuti joonistus 1979), 1a käsitöökarbi pinnalaotus, 2 käsitöökott (Jamali Neenetsi auton. ringk., Šurōškarō raj., Ovgordi k. R. Treimuti joonistus 1979), 3 kasetohust häll tagantvaates (Jamali Neenetsi auton. ringk., Šurōškarō raj., Võtvožgordi k. M. Raidma joonistus 1979).

1. Tänavafronti ulatuv elamu. Udm. ANSV, Malopurginski raj., Bobja-Utša k. V. Aaviku foto 1980.

2. Udmurdi elamu tänavapoolsed aknad. Udm. ANSV, Jukamensk. K. Põllu foto 1980.

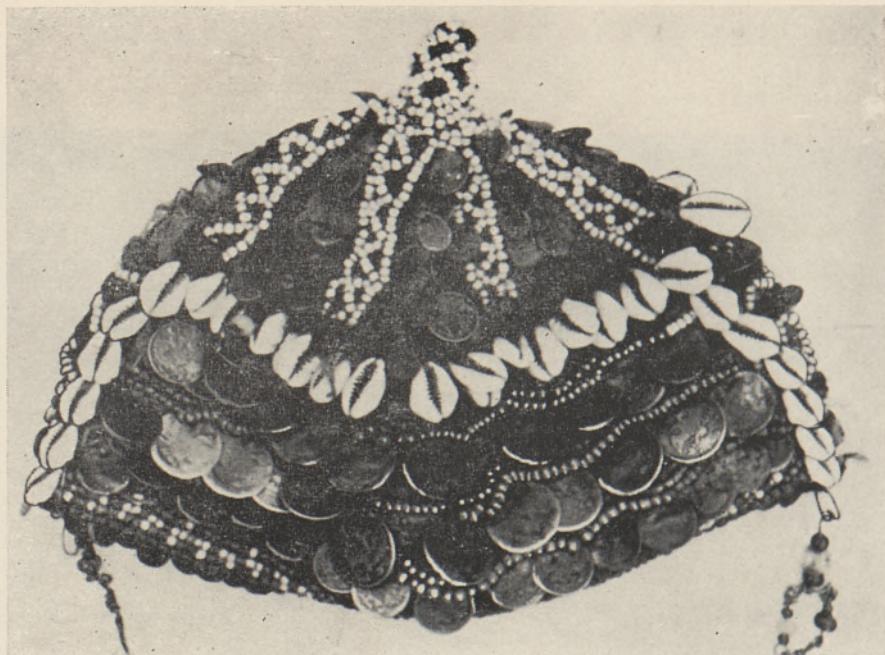
Metsamesila. Udm. ANSV Malopurginski raj., Bobja-Utša k. K. Pölli foto 1980.

2. Vanemat tüüpi suvekuub, mille varrukapludest on läbi tömmatud kleidi ornamenteeritud varrukad (parental), ja käterätikukujuline peakeate (vasakul). Udm. ANSV Vabariiklik Koduloomuuseum. T. An-nioni foto 1980.

1. Udmurdi naise valgest linasest riidest poolpöö ja jalarratiidega viisud. Udm. ANSV, Jukamenski raj., Põsketi k. M. Zolgi foto 1980.

1. Udmurdi neiu müntide ja kauriteokarpidega ehitud müts. Udm. ANSV, Jukamenski raj., Põšketi külamuuseum.
K. Pöllu foto 1980.

2. Udmurdi naise rahvarõivas 19. saj. lõpul. Foto raamatust: Климов К. Удмуртское народное ткачество. Ижевск, 1979.

1. Taimornamentikaga käevõru. Udm. ANSV, Malopurginski raj., Bobja-Utša k.

M. Zolgi foto 1980.

2. Udmurdi (bessermani) ölälint. Udm. ANSV, Jukamenski raj., Turtšino k.

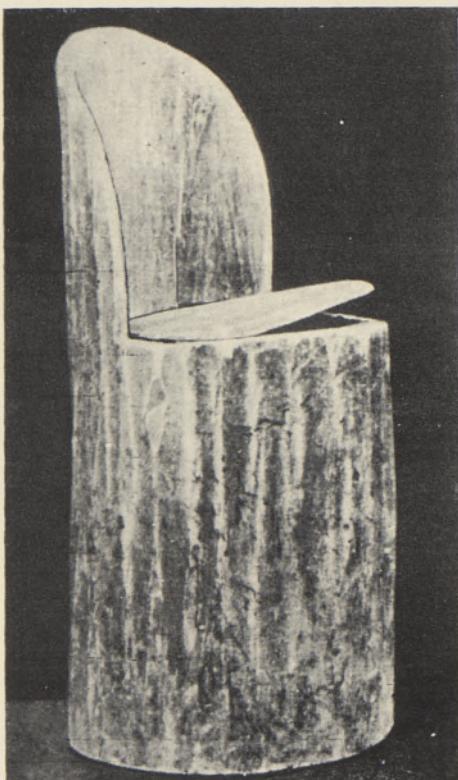
M. Zolgi foto 1980.

Bessermani naine rahvarõivais. Udm. ANSV., Jukamenski raj., Turtšino k. M. Zolgi
foto 1980.

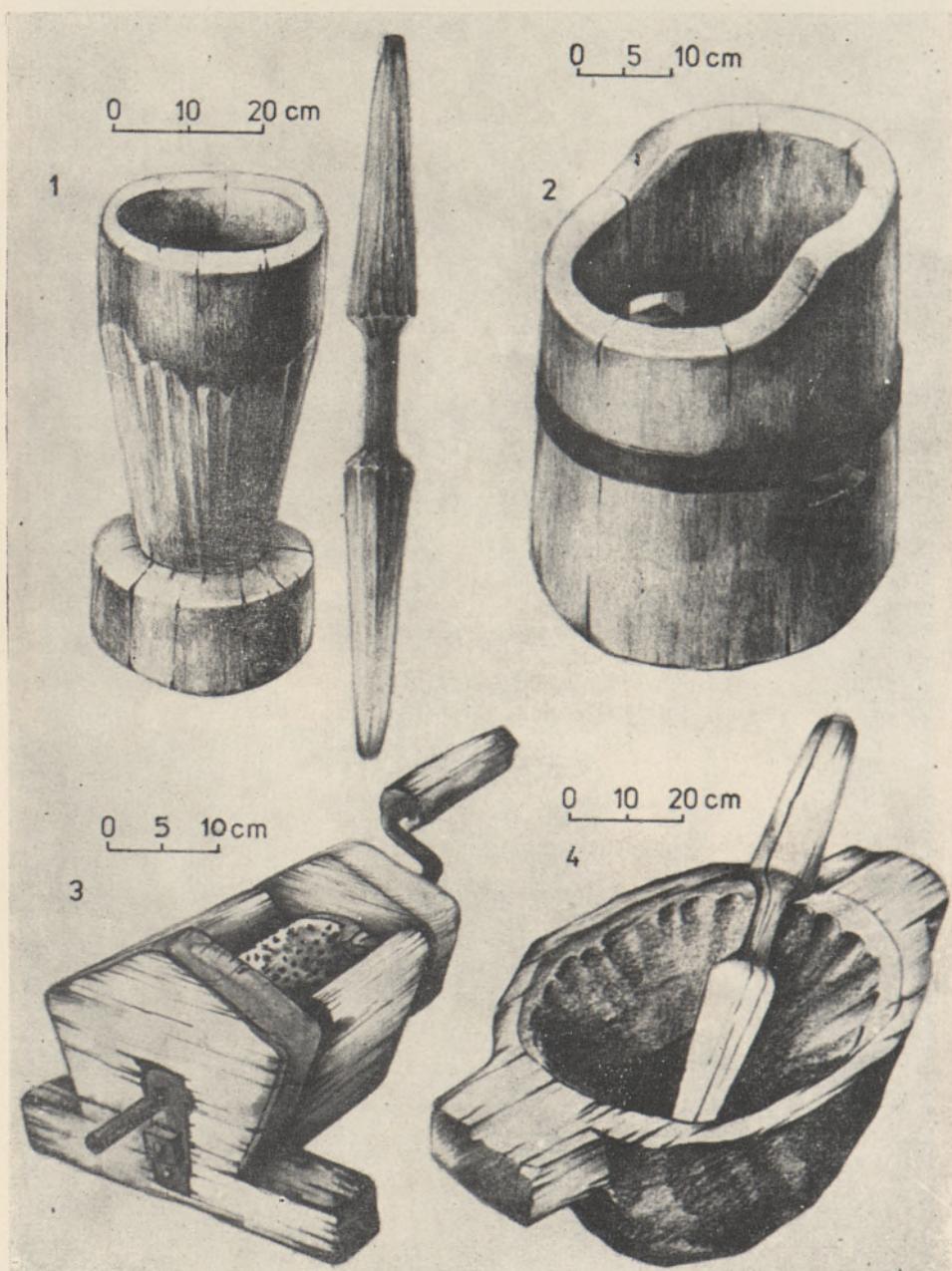

1. Udmurdi vankri istekorp. Udm.
ANSV, Jukamenski raj., Põšketi k.
A. Pärensoni foto 1980.

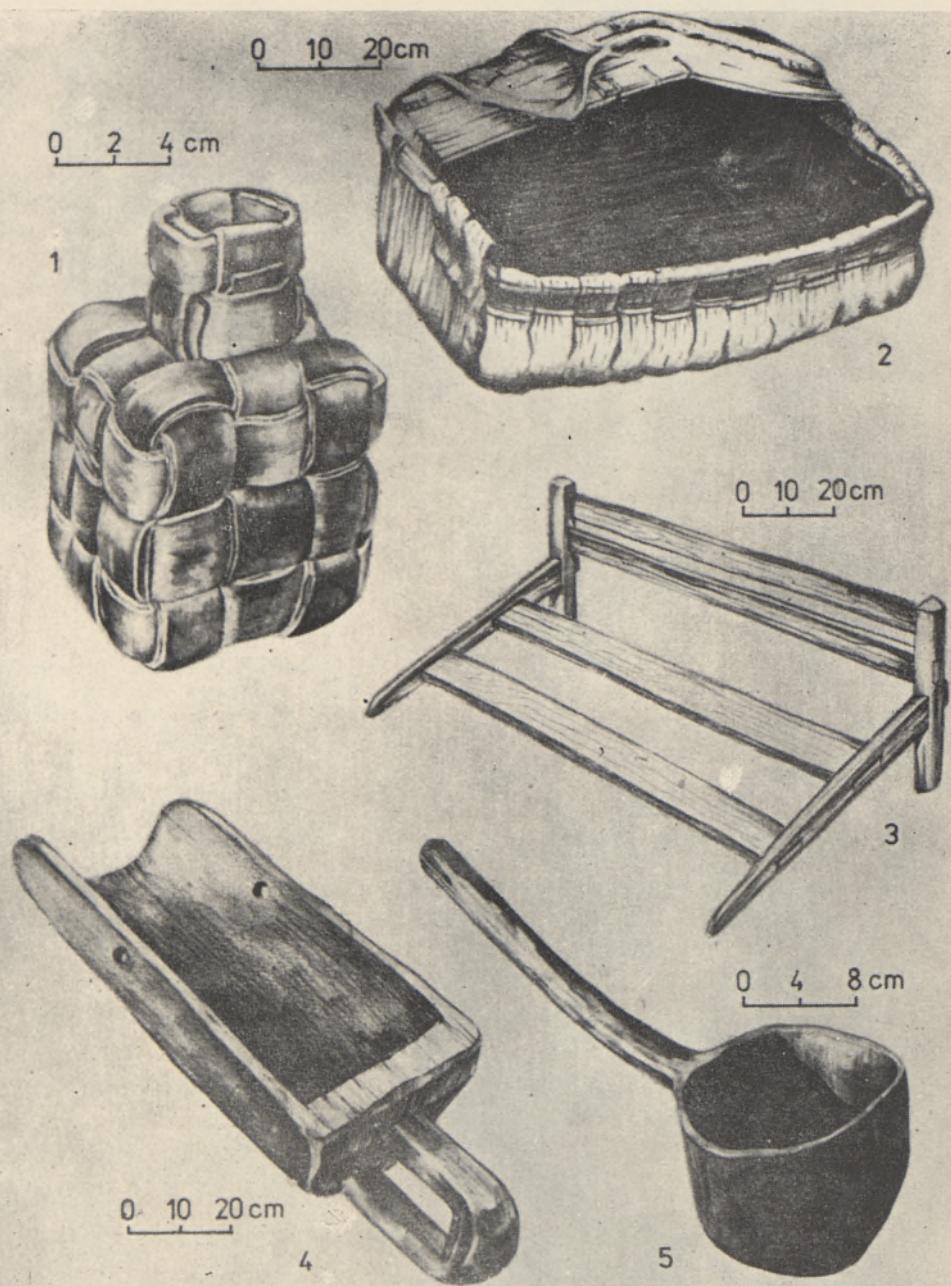

2. Ühest puutüvest väljaraiutud tool.
Foto raamatust: Крюкова Т. А.
Удмуртское народное изобразитель-
ное искусство. Ижевск—Ленинград
1973.

TAHVEL XXII

Udmurdi tarbeesemeid: 1 uhmer ja uhmrinui. Udm. ANSV, Jukamenski raj., Jertemi k. R. Bristoljoonistus 1980; 2 ühest puutüvest õonnestatud nn. lapsehoidja. Udm. ANSV Vabariiklik Koduloomuuseum. R. Bristoljoonistus 1980; 3 kartulipurustamismasin, valmistasid 1942. a. Udm. ANSV, Jukamenski raj., Põšketi külamuuseum. A. Pärensoni joonistus 1980; 4 pesupali ja kurikas. Udm. ANSV Vabariiklik Koduloomuuseum. A. Pärensoni joonistus 1980.

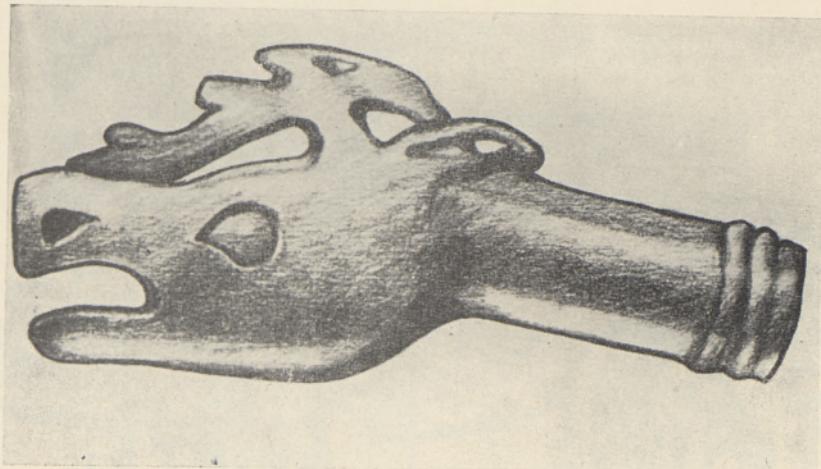
Udmurdi tarbeesemeid: 1 kasetohust punutud soolatops. Udm. ANSV, Jukamenski raj., Põšketi külamuuseum. R. Bristoli joonistus 1980; 2 seljas kantav niinekoorest häll. Udm. ANSV Vabariikliku Koduloomuuseumi Glazovi filial. R. Vaiksoo joonistus 1980; 3 puidust padjatugi. Udm. ANSV Vabariikliku Koduloomuuseumi Glazovi filial. R. Vaiksoo joonistus 1980; 4 viljatuulamiskühvel. Udm. ANSV, Malopurginski raj., Bobja-Utša k. R. Bristoli joonistus 1980; 5 oksast käepidemega kulp. Udm. ANSV, Jukamenski raj., Põšketi külamuuseum. R. Bristoli joonistus 1980.

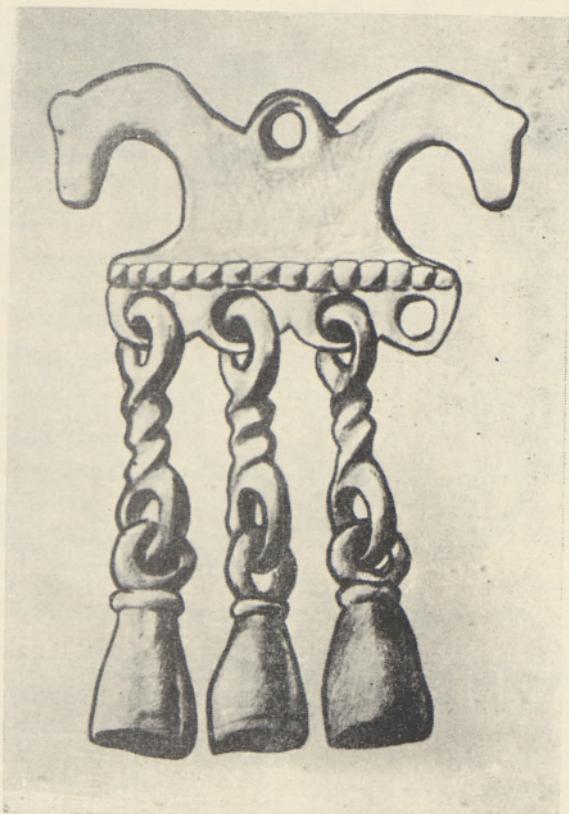
1. Kahepealise linnu ja pardiloidade kujutisega ripats 11. sajandist. Kõrgus 6,7 cm (V. Oborini järgi).

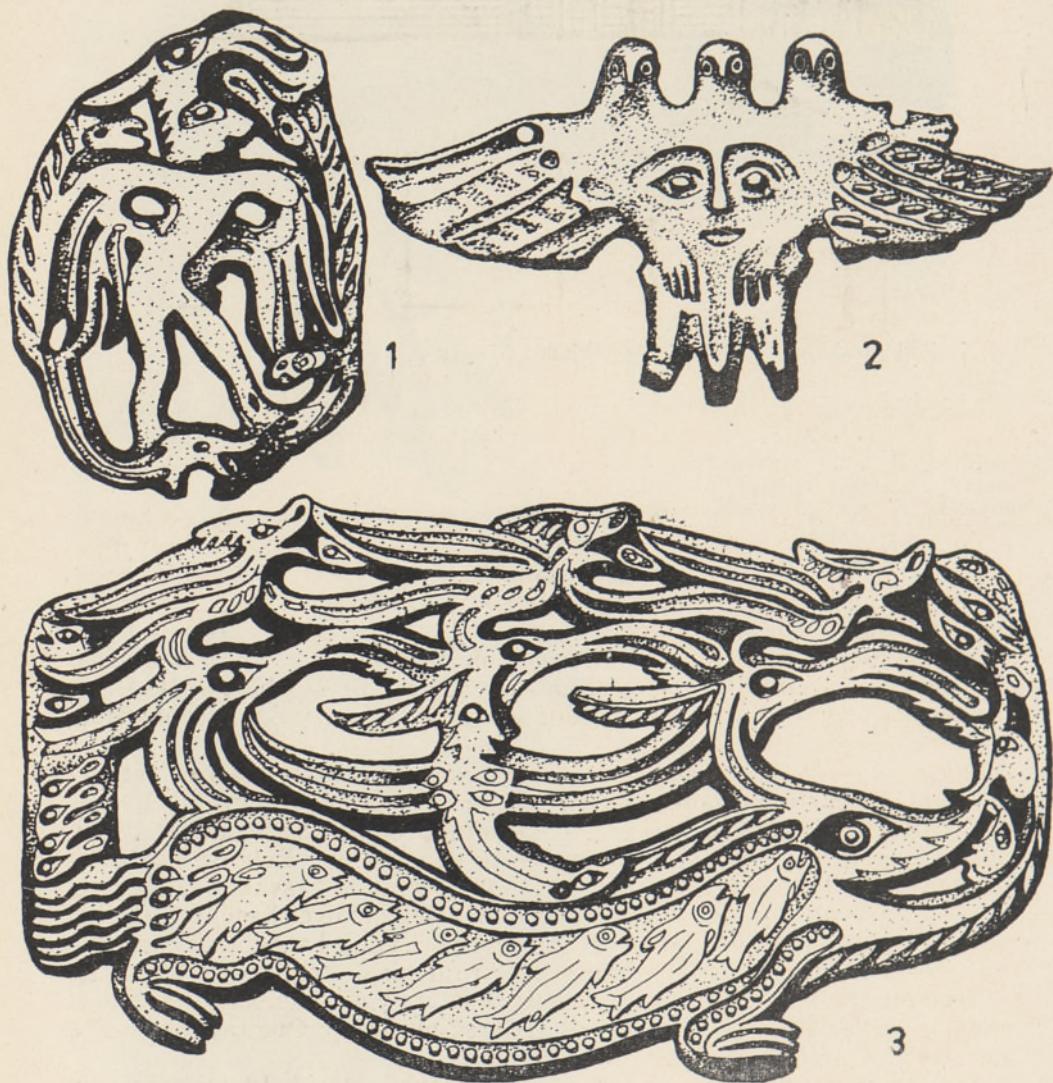
2. Kolme karupeaga plaat. 5.—7. sajand. Kõrgus 9,1 cm (V. Oborini järgi).

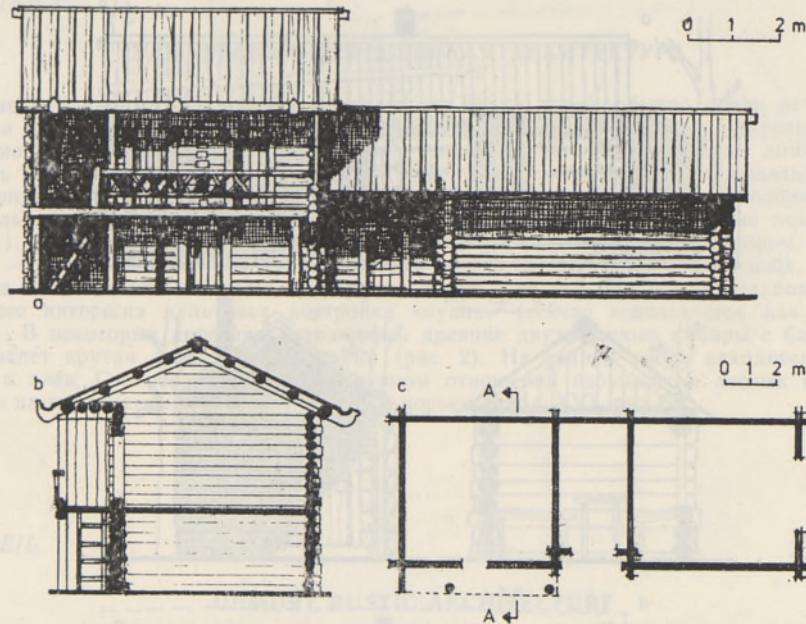
1. Põdrakeakujuline otsik. 7.—8. sajand. Kõrgus 3,1 cm (V. Oborini järgi).

2. Kahe vastassuunas vaatava hobusepea ja kellukestega ri-pats. 9.—10. sajand. Kõrgus 7,1 cm (V. Oborini järgi).

Permi metsloomastiilis plaate 5.—8. sajandist (L. Gribova järgi): 1 tiibade ja põdra-peakujulise peakattega inimene, kes seisab sisalikul; 2 kolme peaga lind, kelle rinnal on inimnão kujutis; 3 sisalikutaolisel olendlil seisvad põdrad, kelle peas istuvad linnud.

Joon. 2. Kahekorruseline röduga ait: a eestvaade, b lõige A—A, c põhiplaan. Udm. ANSV, Jukamensi raj., Jertemi k. R. Vaiksoo joonistus 1980.

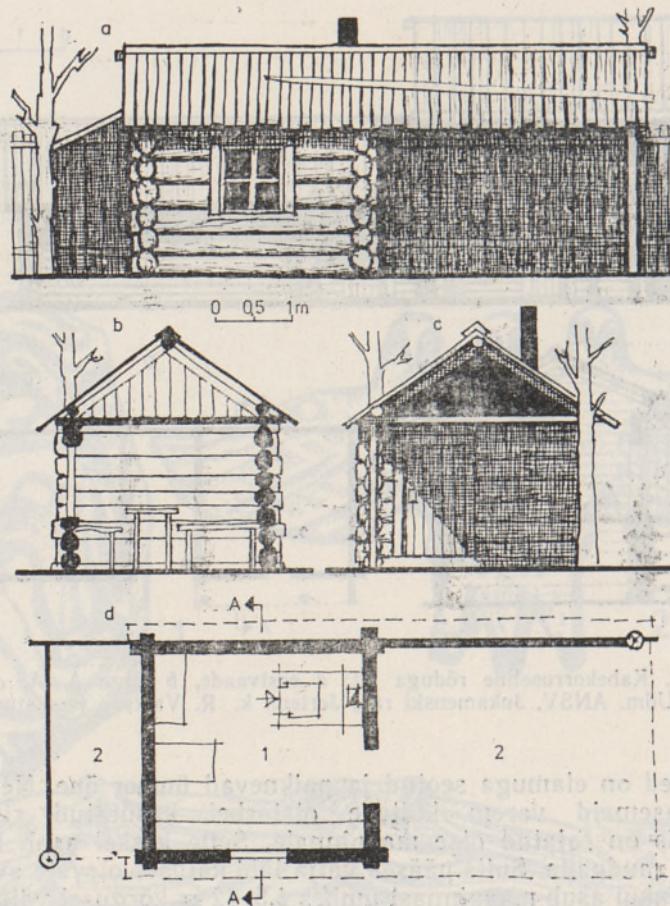
Abihooned on elamuga seotud ja paiknevad ümber õue. Nende hulgas on omapärasemaid varem kultuse otstarbel kasutatud ristpalkehitis (*kuala*), mis on rajatud otse maapinnale. Selle keskel asub kolle, mille kohal ripub raudpada. Suits pääseb välja läbi katutes olevate avade. Sissepääsust vasakul asub maapinnast umbes 1,5—2 m kõrgusel väike riiul, kus hoiti pühi esemeid. Ristitud udmurtidel oli seal ka ikoon. Kui talus elas mitu leibkonda, näiteks pojad oma peredeega, siis oli elutuba jaotatud eesriietega osadeks, seevastu kultushoone oli igal leibkonnal omá. Tänapäeval kasutatakse seda suveköögina.

Oue vastasküljel asuvad kuur (*lapas*) ja ait (*kenos*). Kuuris hoitakse küttepuid, tööriisti ja vankreid. Ait on maapinnast kõrgemale tõstetud põrandaga, madala ukse ja kõrge lävepakuga ehitis. Selle katus ulatub välisseinast ligi 1,5 m üle, moodustades katusealuse. Eelmisel sajandil olevat ühel õuel asunud mitu aita, näiteks oli igal täiskasvanud neiul isiklik ait, kus seisid kirstud röivaste ja voodiriietega. Suvel kasutati seda ka magamisruumina. Mõnes küljas on säilinud veel vanu kahekorruselisi aitu. Tüüpiline selline asub näiteks Jukamensi rajoonis Jertemi küljas (joon. 2). Selle alumisel korrusel on 2 m kõrgune lukustatav aidakamber, üleval kaks riideaita, mille ees on rödu. Röodule viib järsk puittrepp. Õue tagaosas asub laut (*korgit*), mille ees vanasti oli karjaõu.

Kui krunt piirneb jõe või ojaga, siis asub selle kaldal suitsusaun (*muntšo*), mis koosneb eesmisest rietusruumist ning tagumisest pisikese uksega leili- ja pesuruumiist.

Mõned ehitised asuvad ka väljaspool küla. Neist on arhitektuurilt kõige omapärasemad mesilad, mis Lõuna-Udmurtias asuvad sügavas metsas ja on kasutusel eraomandina. Nende väikeste röhtpalkehítiste katusekandjatena on kasutatud ka kasvavaid puid, katusekattena aga niinekoort (tahv. XVI; joon. 3). Hoones on mesiniku puhkeruum, kus asuvad ahi, magamislavats ja laud. Katusealust kasutatakse mesila töövahendite hoidmiseks. Praegusaegsed tarud on lähedased Eesti omadele.

Tellistest uusehitised pole terviklikku külapilti sulanud, niisamuti ei

Joon. 3. Metsamesila: a eestvaade, b lõige A—A, c otsvaade, d põhiplaan; 1 mesiniku puhkeruum, 2 katusealune. Udm. ANSV, Malopurginski raj., Bobja-Utša k. R. Vaikso joonistus 1980.

seostu küla kui tervikuga tüüpprojektide järgi ehitatud administratiivhooned. Küla keskusest on saanud lage hajus väli, mis lõhub tänavapildi. Ka elamute juures on toimunud paratamatuid muutusi — kasutatakse uusi katusekattematerjale, aknaraamide kaunistused on lihtsustunud, on kerkitud traditsionikaugede juurdeehitisi jne. Seepärast on udmurdi külaehitiste uurimine tänuvääärne töö, sest tehnilise progressi sisséulekuga kaob endisaegse arhitektuuri omapära.

KIRJANDUS

Buch, M. Die Wotjäken. Helsingfors, 1882.

Климов К. Убранство удмуртского дома. — Декоративное искусство. 1979, № 2.

Пименов В. В. Удмурты. Л., 1977.

УДМУРТСКАЯ ДЕРЕВЕНСКАЯ АРХИТЕКТУРА

Современная удмуртская деревня расположена среди полей, обычно около речки или ручья и внешне напоминает русскую деревню. Принятый тип застройки удмурты освоили в конце прошлого века. С появлением уличной планировки деревни дома стали строить фронтоном к улице (табл. XV, 1), двор отгораживался от нее дощатым забором примерно двухметровой высоты с воротами. В центре хозяйства расположен двор площадью примерно 10×10 м, а вокруг него — жилой дом и подсобные помещения (рис. 1). У более старых жилых домов наличники украшены рельефным узором, у более новых — плоским (табл. XV, 2). Жилой дом — это срубная бревенчатая изба, состоящая из отапливаемой комнаты и неотапливаемой передней. Из подсобных помещений наиболее интересна культовая постройка «куала» (сейчас используется как летняя кухня). В некоторых деревнях сохранились древние двухэтажные амбары с балконом, куда ведет крутая деревянная лестница (рис. 2). На заднем дворе находятся сарай, клеть и хлев. С своеобразны в архитектурном отношении избушки на лесных пасеках. Крыши их по сей день покрывают липовым корыем (табл. XVI, рис. 3).

Юло PEIL

UDMURT RUSTIC ARCHITECTURE

A contemporary Udmurt village is situated among fields, usually on the bank of a rivulet or spring. By its exterior countenance it resembles a Russian village. The present structure of housing provided with an enclosed courtyard was adopted by the Udmurts as late as the end of the 19th century. The side walls of the dwelling and of an auxiliary building come up to the street front (Plate XV, 1), the courtyard situated in between being separated from the street by a ca 2-metre-high board-fence with a gate. The centre of the household is a 10×10 m courtyard around which the dwelling and the auxiliary structures are located (Fig. 1). In older buildings one can see window-frame decorations executed in relief, while in newer constructions the pattern is flat (Plate XV, 2). The dwelling is a two-room log cabin. It consists of a heated living-room and an unheated entrance hall. Of auxiliary buildings, the most original one is the *kuala*, intended for observing ancient rites. In the courtyard, opposite each other, there are a shed and a barn! In some villages one can still find old-fashioned two-storey barns with a steep wooden staircase ascending to the balcony on the upper floor (Fig. 2). The cowshed is situated at the back of the courtyard. A peculiar architecture is displayed in huts intended for storing the objects needed for bee-keeping. Built in the wood, those huts are still covered with lime-free bark roofing (Plate XVI, Fig. 3).

Merike ROODLA, Talvi ANNION, Viivi AAVIK

UDMURTIDE RÖIVAD, PEAKATTED JA EHTED

Kõmpaktsele asustusele vaatamata on erinevused põhja- ja lõunaudmurtide vaimses ja materiaalses kultuuris suured. Need ilmnevad ka rahvaröivastes, kudumistehnikates, kangastes ja nende värvides. Näiteks kasutatakse lõunas kõige enam levinud ruuduliste kangaste kudumiseks eeskätt villast ja kanepilõnga, põhjas on kangad tavaliselt linased. Lõunaudmurtide tikandid, kaunistused ja ehted on mitmevärvilised ning väga erksates toonides, tikandeis kasutatakse hõbe- ja kuldniiti, brokaati ja helmeid. Põhjas seevastu näeme rahulikumaid ja heledamaid toone, ehetega ja kaunistustega materjalid on tunduvalt tagasihoidlikumad. Põhjaudmurdid rahvaröivaid peetakse üldjoontes vanapärasemaiks, neis on säilinud mõn-